

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI

1979

МАЙ

22

Вторник

Вестникът е основан
през 1943 година

Брой 62 (4205)

Цена 2 стотинки

Ползотворна среща

Вчера работната група на Полтавския областен комитет на Комунистическата партия на Украйна, водена от Анатоли Ночовкин, втори секретар на Областния комитет на КПУ в Полтава, има среща с работниците от Окръжния комитет на Партията и ръководствата на обществено-политическите организации.

Анатоли Ночовкин разказа какви задачи решава Областния комитет на Партията.

Дом на българския журналист

В събота в Арбанаси беше открит Дом на българския журналист. На състоятелото се по този повод тържество при съставуваха председателят на Съюза на българските журналисти Веселин Йосифов, първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, председателят на Окръжния народен съвет Димитър Църков, първият секретар на общинския комитет на Партията Антон Гугов, представители на средствата за масова информация от окръжния град.

Другарят Веселин Йосифов преряза трицветната лента и обяви за открит новия Дом.

Гости от Съветската страна

В неделя гости на Велико Търново бяха съветски журналисти, водени от Николай Пономарев, от отдел "Печат" при Министерството на външните работи на СССР.

Съветските журналисти имаха среща с председателя на Окръжния народен съвет Димитър Църков, който ги запозна със социално-икономическото развитие на окръга, с неговото историческо минало.

След това гостите разгледаха забележителностите на старопрестолния град.

(Соб. инф.)

Пет окръжен празник на политическата песен и театър

В събота и неделя Велико Търново стана дом за традиционния окръжен празник на политическата песен и театър, който Окръжният комитет на Комсомола организира вече за пети път под надслов "Аз нося песента на моята страна". Участниците в 5-те състави за художествено слово и в 18-те групи за политически песни и вокално-инструментални състави демонстрираха още веднъж силата на песента — оръжие на революцията, на плащаните хора, освободени от гнета на капитала. На солидарността с всички народи, борещи се за мир и социален прогрес.

През първия ден журито с председател актьорът от ДМТ "И. Киселин" Петър Петров класира на първо място състава за художествено слово при Окръжния профсъюзен дом на културата — Велико Търново с ръководител Николай Иванов за лирично-художествената композиция "Малко ален" и състав при ТМТ "Х. Стоянов" — Горна Оряховица с ръководител Дяна Карагьозова за композицията "Хора на път". Второ място завоюваха шестокласниците от III основно училище "Кирил и Методий" — Горна Оряховица с композицията "България, древна и млада". Специална награда за сатира бе присъдена на възпитаниците на ТМТ "Х. Стоянов", които изпяха "Песничка за пазачите на фара".

В неделя журито, ръководено от музиканта методист при дирекция "Народна просвета" Иван Давчев, отбеляза нарасналото изпълнителско майсторство на групите и съставите за политически песни, които заслужено спечелиха ованите на публиката.

Сред пионерите първи са представителите на СПУ "Ал. Константинов" — Свищов. Трето място завоюваха малките изпълнители от основно училище "Бачо Киро" — Велико Търново. Трето място бе присъдено и на вокално-инструменталния състав "Идеи" при СПУ "Ал. Константинов" — Свищов.

Сред средношколските групи за политически песни първо място завоюва съставът "Лира" при общинския комитет на ДКМС — Велико Търново, а сред студентските възпитаници на ВМУ "В. Левски" първенци между вокално-инструменталните състави на трудовата младеж са представителите на Завода за запални тигани устройства — Велико Търново.

На първенците бяха връчени награди.

Празникът завърши с концерт на вокално-инструменталния състав "Вега" при Дома на Народната армия — Велико Търново, лауреат на Пети републикански фестивал.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Присъдена награда

Академичният съвет на Великотърновския университет в едно от неотдавнашните си заседания за пръв път присъди Евтимиевата награда за 1979 г. на проф. д-р Франциск Славек и доц. д-р Иво Жи Русек от Ягелонския университет в Краков (Полша) за тяхната дългогодишна българистична дейност и за големи научни постижения в областта на българистиката и славистиката.

Цъфти и пей, ти пролетна Родино,
сър радостта на цяло поколение...

КЪМ СВЕТЛА БЪДНИНА ВЪРВИ!

Този ден се събужда с песен.
Нейните неувяхващи думи
знаем от детските си дни.
Нейната вдъхновена мелодия
вънува кръвта ни, кара сърцата
ни да бият учестено, за
майна от сладката тръпка на
спомена и увлечени от неугър
жимия пория на тържествува
щата младост.

Върви, народе възродини,
към светла бъднина върви!

Поклонения са марширували
под звуците на този стар и
вечен млад химн.
С него днес социалистическа
България слави великото
начало, въздава хвала на
безсмъртното дело на първо
учителите Кирил и Методий,
създали преди повече от 1100
години българската азбука,
записали в пергаментна на вре
мето първите творби на сла
виската писменост, озарили
"безкижните души" със све
тината на мъдростта и зна
ние.

С него слави тя днес въз
хода на родната просвета и
култура, на българската кни
га и печат, достигнали при
социализма своя нов златен
век.

Тоя необикновен празник,
несрещан никъде другаде на
земята, иде от дълбините на
едно тъмно петвековно робст
во, за да пребъде завинаги
като тържество и възслава на
уценолюбието и на духовния
подвиг.

Древна и млада, тринайсет
вековна и трийсет и пет го
дишна, днес родината ни жи
вее своя истински културен
разцвет. За трийсет и пет го
дини тя измина невероятно
дългия път от каруните на
Сали Яшар до космическата
орбита на Георги Иванов. До
ри от Космоса прозвуча бъл
гарска реч, нашето кирило-ме
тодическо слово.

Затуй в този ден всеки от
нас още по-силно чувствава
гордостта, че е българин, за
щото знаем, че и ний сме да
ли нещо на света!
Малка, като една човешка

длан, както я определя по
етът, днес България праша
на учение и подготовка бли
зо два милиона души — не
що небивало в цялата й досе
гашна история и немислимо в
нико една предишна епоха. Си
новите и дъщерите на трудо
вите хора — истинските стопа
ни на страната — сега изпъл
ват класните стаи и универси
тетските аудитории, за да по
емат уверено в ръцете си ут
решения ден на Отечеството.

По броя на студентите на
10 000 души от населението
родината ни изпревари таки
ва високо развити страни с
дълголетни университетски тра
диции като Великобритания,
Белгия, Австрия и Швейцария.
От стародавни времена де
ният на Кирила и Методия по
право и по всенародно при
знание е ден на българския
учител — на оня, който е
подавал ръка на всеки от нас,
за да ни въведе в света на
знанието, да разгори огън в
душите ни, да ни оформи ка
то личности. Именно учителят
стои в началото на нашето
духовно проглеждане, на наше
то духовно съзряване и израст
ване. Зад простото две плюс
две, зад формулите и черте
жите, във всеки труден миг
от всекидневния си ние сеца
ме духовното и нравствено
присъствие на неговата обя
телна личност, която учи мла
дите не просто да овладяват
фактите на науката, а да из
растват като творци и кому
нисти. Днес пак в неговите
ръце са поверени надеждите
и бъдещето на страната. Под
неговите очи и грижи расте
поколениято, което ще строи
комунизма.

В слънчево-пролетния праз
ник ние се радваме на пости
женията на нашата литерату
ра и култура. Закърмена с
патриотичния патос на Кирил
и Методий, вдъхновявана от
пламения призив на Паисий
и бунтовното верую на Ботев,
днес българската литература
достигна нови висоти. Твор
би на български писатели се
печатат и издават на различ

ни езици и разнасят по све
та истината за социалистичес
ката ни родина. Млада и жиз
нена, пълна с исторически оп
тимизъм и дръзновение, бъл
гарската култура покорява но
ви върхове. Гласовете на на
ши певци звучат по сцените
на Большой театър и Метро
политен опера, платната на
наши художници греят в из
ложбените зали на Париж и
Рим, наши филми завоюват
признание по световните ек
рани, наши самодейни състави
обират медалите по междуна
родни фестивали и с ненами
натото си изкуство печелят но
ви приятели на страната ни.

Глашат на социалистичес
ката правда, трибун на пар
тийните идеи, неуморим пропа
гандатор на новото и борей
срещу слабостите и недостатъ
ците, българският печат дос
тойно носи българско-дмит
ровското знаме.

... Старата и все тъй мла
да песен, която слави наука
та и знанието, отново довеж
да празника. Под лъчите на
подмладяващото пролетно слън
це на училището и площадите
излиза младостта на Бълга
рия — малчугани от начални
те класове, зрелостници от
средните училища, студенти...

Редом с тях са техните учи
тели и преподаватели, белов
ласи професори и академици,
дейци на литературата и из
куството...

В тоя ден българинът се
върща към своя корен, оглеж
да пълните с превратности
друмища на миналото и със
законно основание се гордее
с постиженията, завоювани с
мирната азбука на Кирила и
Методия, с тази шепна слън
чеван знаци, отстояла през ве
ковете правото му да се рад
ва на родна писменост и кул
тура.

И нека все тъй като при
зия и повела да кърпят под
пролетното небе възнуващите
думи на безсмъртната песен:
Върви, народе възродини,
към светла бъднина върви!

Пенчо ЧЕРНАЕВ

НАШИЯТ ФОТОРЕПОРТАЖ

Сбогом, училище!

Тези хубави момичета и мом
чета на снимките са ученици
от XI "а" клас на образцовото
средно политехническо учили
ще "Васил Друмев" във Ве
лико Търново. Наричам ги
ученици може би за последен
път в живота им. Защото и
преброните дни в календъра
са вече зачеркнати. А учили
щето, което ги събра, сприя
тели, направи ги по-добри и
по-умни, сега ги разделя от
ново, за да посеме всеки своя
път в живота.

А сега дните са изпълнени
с абитуриентски външения, с
напрежение. Консултантите
по математика с класния ръ
ководител Иван Стоянов са
особено полезни пред мату
рата (на снимката), кратките
минути на междучасията мо
гат да бъдат дори решава
щи... (на снимката).

А балът, балът е нещо дру
го. Малко необичайни и мал
ко смешни, но непременно мно
го красиви и възбудяващи са
всички в тази своя първа не
ученическа нощ. Такива, как
вито видяхме и абитуриентите
от Икономическия и Строи
телния техникум, от СПТУ по
комунално-битови услуги във
Велико Търново (на снимка
та).

Дни на раздяла. С учили
щето, с другарите, с учители
те. Искат се да кажеш
най-хубавите думи на хоруга
да се усмихнеш с най-добра
та усмивка на света, в кой
то си влюбен. Защото си на
18 години...

Сбогом, училище! При теб
ще ни връщат с трепет го
дините.

Донка КОЛЕВА

Със значителни творчески успехи

В навечерието на един от най-светлите и самобитни празници — празника на Кирил и Методий, представител на редакцията се обърна към ръководители на творчески съюзи във Велико Търново с молба да споделят свои мисли за успехите на художниците, архитектите и писателите в града и окръга, за техните бъдещи планове.

Доц. Александър ТЕРЗИЕВ, „председател на Окръжния съвет за култура, творчески секретар на групата на Съюза на българските художници във Велико Търново:

— За художниците 1978 г. донесе значителни творчески успехи. Основание за тях мисля ми дава активното ни участие в изложбата на историко-революционната тема, включена в националния преглед „Поглед към вековете“.

Ние участвахме в националните изложби „Кюстендилска пролет“, „Благоевград-78“, „100 години от Кресненско-Разложкото въстание“, „Бургас и морето“, „Смолян-78“, „Човекът и трудът“ и други.

През февруари тази година нашата група организира окръжна изложба. Освен това великотърновските художници имат повече от 20 самостоятелни изложби в страната, в окръга и в окръжния град. А

във връзка с програмата на Окръжния съвет за култура за по-тесна връзка и изкуството с трудещите се ние сме организирали в различни селища на окръга повече от 15 изложби.

Много добре се представя Григор Спиридонов със своите фрески, изработени за българския културен дом в Будапеща, за кинотеатър „София“ в Москва и за резиденция „Бояна“.

Зарадваха ни успехите на младите живописци Снежана Славова, Милко Божков, Никола Иванов и други.

Сега една от най-отговорните задачи пред великотърновските художници е участието ни в изложбата на северобългарските художници в Русе,

Предстои ни участие в Общата художествена изложба, посветена на 35-годишнината на социалистическата революция. На същата тема предстои и окръжна изложба.

На всички наши художници бих искал да пожелая творческа активност за осъществяване на сложните пластични проблеми и идейни замисли.

Арх. Иван ПЕТКОВ, председател на Дружеството на архитектите във Велико Търново:

ще стане традиционна и ще има за цел да стимулира ония автори и колективи, които работят в тази насока.

На наши архитекти беше възложено да се направи първоначален проект за главната търговска улица на Велико Търново за възвръщане на старинните форми и атмосфера в тази част на града. Съвместно с художниците бе започната работа и първите реализации са радващи.

Като практика в нашата работа се утвърдиха срещите ни с изтъкнати представители на нашата и световната архитектура. Много полезни за нас бяха срещите ни с проф. Любен Тонев, представител на бюро на Международния съюз на архитектите, с участници в Балканската конференция на архитектите в София, със съветски архитекти, гостуващи в града ни по случай Дните на съветската култура у нас.

Много добре бяха приети няколко проекта на наши млади колеги, което не може да

не ни радва. Преди известно време беше изградено Ателие на младия архитект към Клуба на младата художествено-творческа интелигенция в окръжния град.

Предстои ни една сериозна и отговорна задача — обсъждане на комплекса „Пиямиза“. Разработена е проект-хипотеза за района на язовир „Гюковци“ и за селата със защитавщи функции и превръщането им в зона за отдих.

Ще бъде организирана изложба на тема „35 години социалистическа архитектура в окръга“, а през октомври ще бъдем домакини на националната конференция на тема „Изграждането на градове с историческо значение“. Съюзът на архитектите в България смята, че Велико Търново има значителни постижения в тази насока и поради това бяхме избрани за домакини на конференцията.

Бихме искали с такъв и с още по-успешни творчески дела да посрещаме нашия празник.

— Великотърновските архитекти има с какво да рапортуват пред празника. Те взеха активно участие в националния преглед „Поглед към вековете“, като — организираха във фойето на Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ изложба на тема „Традиция и съвременност“, в която бяха показани техни най-добри проекти и реализации. Тя

Доц. д-р Георги ДАНЧЕВ, зам.-председател на Дружеството на писателите във Велико Търново:

— Дружеството на писателите във Велико Търново е едно от най-младите подразделения на СБП в страната. Създадено преди една година, в навечерието на светлия празник на славянската писменост и култура, то избра за свой председател видния български писател Камен Зидаров и обедини усилията на най-изявени поети, бележници, драматурзи и литературни критици в старопрестолния град. В негов членуват и всички утвърдени писатели, родени във Велико-търновския край.

В договора, подписан от ръководствата на Съюза на българските писатели с окръга, са залегнали редица задачи, които се изпълняват успешно. Една от тях е осъществяването на активна връзка между българските писатели и трудещите се от окръга. Никого досега в разстояние на няколко месеца във великотърновските села, заводи и училища не са гостували толкова много труженици на перото. Не мога да не спомена имената поне на

част от тях: Слав Хр. Караславов, Камен Калчев, Матей Шопкин, Серафим Севериан, Николай Хайтов, Евтим Евтимов, Цветан Ангелов, Антон Дончев, Петър Караангов, Димитър Начев и още много други. Членовете на нашето дружество, живеещи във Велико Търново, се включиха активно в културния поход към селата и осъществиха множество литературни четения и срещи със своите почитатели. От друга страна, ние имаме и редица творчески разговори с гости на града ни — писатели от Съветския съюз, Полша, ГДР и другаде.

Пред Дружеството на писателите във Велико Търново стои ят за разрешаване задачи от различен характер. На първо място бих искал да посоча запланираната общонационална теоретична конференция „Историческата тема в литературата“. Предстои решаването и на кои въпроси, свързани с материалната база на Дружеството, както и с утвърждаването на едно периодично литературно издание в града, в което ще намерят място за активна творческа изва не само писателите от нашия град.

Накрая бих искал да изразя увереността си, че изключителната активност, която проявява напоследък Дружеството на писателите във Велико Търново, и в бъдеще ще продължи да се осъществява със същите темпове.

Кога изминаха 60 години... Много ли са, малко ли са. Мъдрост ли са, умора ли са. Какво е отминало, какво идва след тях. Ще намери ли покой духът, ще се успокоят ли амбициите, толкова години разпалвани, толкова сили погълнати, толкова радост създавали... Разказът за дългогодишния директор на техникума по строителство „Георги Димитров“ във Велико Търново Георги Генев е разказ за един живот — с туги и неволи, с радости и успехи — обикновени и човешки, такива, каквито ги има във всеки от нас...

Биографията — тя прилича на биографията на едно цяло поколение, което живя без детство, занесе революцията на плещите си и съгради основите на новото общество. Останал едва 7-годишен сирак, момчето от Михаил познава отрано труда. Свободното време извън училище, ваканциите и особено лятото в неговите спомени са свързани с нивата, лозето, с тежка селскостопанска работа, за което забравяш игрите, забравяш нехайството на детството. После идва Търновската мъжка гимназия, ремеслите

и техните идеи, които странно не увличат. Тогава председател на ученическия стол е Върбан Генчев, касиер — Сава Дълбоков, а Георги Генев — един от домакините. Още тежат в спомените тези години — умира дядото, после лелята, която се е грижила за своя племенник и материалните затруднения стават сериозни. С благодарност говори и днес за своя дядо Г. Генев, оценявайки със собствен си жизнен опит неговия ум и природна интелигентност, които в предсмърт-

Оставиш ли диря след себе си...

ния си час поръчва на майка му: „Аз си отивам, но ти се грижи за децата. Всичко продай, но ги излучи!“

Мисля си, дали реакцията от нуждите и лишенията в живота на това поколение предизвикваше жаждата за знания, за просвета, за борба и дали задоволеността не ражда спокойствието, примирението. В университета Г. Генев получава телеграма от майка си — „Не мога да те издържа, отивай в ЖП училище“. „Може би за първи път в живота си не я послушах“ — си спомня директорът Софийският университет е мястото не само за нови знания, но и за прогресивни идеи, за политическа закалка. Тук заедно със свои другари Г. Генев участва в ремесла, сбирки, митинги, в Соболевата акция, разпространява лозунги, събира средства за политизатория. После идва Отечествена война — той е командир на взвод, началник на разузнаване.

Войната забавя първата среща с професията. Едва през 1948 г. Георги Генев започва чителската си практика. Училището в Била, после Строителния техникум във Велико Търново. Налага се почти изведнъж да започне като директор, без педагогически стаж, без опит. Началото, както всяко начало е трудно, но затова и удовлетворението е по-голямо, когато човек преодолее големи трудности. През 1950 г. в Строителния техникум има само 2—3 редовни преподаватели-специали-

сти, учениците са буйни, ползуват се с лошо име в града. За няколко години учителският състав е комплектуван, предстои изграждането на материалната база, което продължава през целия 29-годишен стаж на директора. По негова инициатива и по негова ръководство са проектирани от преподавателите-специалисти и построени от учителите и курсисти по стопански начин СПТУ по индустриализирано строителство „Коломбет“, работилници за негов и техникума, театрален салон с 600 места и образцова физкултурна площадка. Сега курсистите на техникума строят физкултурен салон и кабинети на площ от 1000 кв. м. Така се създава не само ясна връзка между теория

и практика, но учениците се научават да ценят отрано усилията на труда.

И това е като че ли всичко. Предстои пенсионирането, раздялата с училище. Ще си отиде старият директор, друг ще дойде след него. Така е било винаги. Но когато се знае, че дълги години техникумът е велоучебно заведение в окръга и страната, че благодарение на настоятелността и убежденията на директора днес и учениците, и преподавателите се радват на отлични кабинети и зали, а завършилите техникума се гордеят с името на своето училище, това значи, че за 29-годишна ръководна работа директорът Георги Генев е оставил своята диря на човек, учител и ръководител, че неговите усилия не са отишли напразно. Не знам дали той има съзнание за изпълнен дълг пред себе си и пред обществото. Но това е така, когато прибавим

и многобройните задължения, съпътствали го през целия му трудов живот — член на БКП, председател на ГК за защита на мира, член на пленума на ГК на ОФ и градския комитет за българо-съветска дружба, съветник, 15-годишен пропагандист, инициатор и организатор на много квартални начинания... Списъкът може да бъде продължен, а пропуск ще бъде, ако срещу него не се споменат високите държавни награди — медал за трудово отличие, орден „Кирил и Методий“ — II степен, юбилеен медал „25 години народна власт“, „Отличник“ на МНП.

Когато на човек му предстои да се пенсионира, сигурно го сподождават тъжни мисли. Но има ли го зарядът, мисълта, тревогата, то значи нищо не се променило, то значи животът продължава на пълни обороти...

Донка ХРИСТОВА

Вярност към традициите

Читалището в Драганово — център на духовния живот в миналото и днес • Самодейци „по наследство“ • Реконструкцията на читалищния дом — нови възможности за културни празници на село

си. Тази постановка има 9 представления.

Нов момент в развитието на самодейността е създаването

на смесен хор за школувано пее през 1945 г. Първият диригент Йордан Суванджиев и досега е ръководител на жетския хор. Естрадно-сатиричният състав, един от първите в страната, със своите актуални и граждански ангажирани постановки засема подобаващо място в обществения живот на селото. Смесеният оркестър с ръководител Димитър Папалов, тогава директор на училището, е награден от учителите и ученици и наброява 11 души. И независимо че е от разнородни инструменти, които трудно се комплектуват, изпълнява успешно своите сложни задачи: музиката към съветския водевил „Сватбено пътешествие“ и оперетите, поставени съвместно от читалището и училището. С оперетата „Шибил“ самодейците за първ път участвуват в областно състезание на музикално-драматичното изкуство в Плевен.

В Драганово често се говори за „самодейци по наследство“. Любова към музиката или театъра, към сцената се предава от родителите на техните деца, на внуците. Типичен пример е семейството на доцент Реса Колева, преподавател в Консерваторията. Нейният дядо е между първите читалищни дейци, активен самодеец. Баща ѝ и майка ѝ са хористи в състава, който диригент е брат ѝ, а и за самата нея тук започва кариерата на музикант.

Културните традиции в Драганово се пазят. Тук не съществува проблемът за привлича

не на млади хора в самодейността. Много от комсомолците от Завода за възли и детайли за маторежещи машини участвуват в женския и мъжкия хор за школувано пее. И двата състава са носители на лауреатско звание и сребърни медали от Петия републикански преглед на художествената самодейност. Много често те участвуват в сборни програми в района на общината, изнасят самостоятелни концерти в селищата на окръга.

В културния архив на читалището има 10 филма, създадени от членовете на кинофотоклуба. Библиотеката в която години наред се събира и пазено книжно богатство, сега притежава 17 000 тома и е „отличник“ в окръжния преглед. Тук, съвместно със съвета на жените и с пионерската организация, се провеждат читателски конференции, срещи с писатели, обсъждания на книги.

Наскоро бе завършена реконструкцията на читалищната сграда. Това създава още по-добри възможности за развитието на самодейността, за работата на детската музикална школа; за по-чести културни празници.

И дано читалището, няколко кратен носител на орден „Кирил и Методий“ — I и II степен, запази културните традиции на селото и отстоява и напред доброто си име.

Светла АНДРОНОВА
Снимка Пеню ЦВЯТКОВ

ПРЕД ПРАГА НА ЖИВОТА

Отиваме си от училище. Заминава един ден на цвета и пожелания „на добър път“, на абитуриентския бал. Всичко това ще остане само в наши спомени.

Ден като всички останали, но за нас толкова необичайно. И ни е празнично весело, и ни е тъжно. Ще свалим сините престилки с бели якички и ще скътаме с тях най-скъпите спомени. Спомена за първия учебен ден в техникума, първите познания, после матурата и този първи ден в големия живот, както е прието да се казва. И колко е хубаво, че красотата и вълненията на този ден са събрани в абитуриентския бал. Една нощ в света на приказките. В тази нощ всички са толкова красиви, толкова необичайно новени. Една нощ, в която празнува младостта с цялата си неповторимост. И след това всеки поема по своя път, мечтан на училищната скамейка.

На училището казваме наш втори дом. Родители в него ни бяха нашите незабравими учители. Сега се разделяме. А всяка раздяла боли. Тя отнася със себе си по частичка от всички хубави спомени, отнема по една от всички преживени радости.

И от тази раздяла времето ще ни отнася безмислено като силна вода. И ако сега ние си отиваме от тук и по-разумни, по-целеструмени, по-богати и добри, то ние дължим това на нашите учители.

Но едва ли бихме могли с думи да изразим благодарността и признателността си към тях. Всеки от нас ще отнесе със себе си частичка от техния те знания и опити, от самите тях.

Ние разбираме, че най-голямата радост за учителите ни, най-голямата им отплата към тях е да бъдем истински хора, да живеем красиво.

А ще превърнем ли живота си наистина в летен? Ще оставим ли светла диря със своя полет?

Както майките вярват в своите деца, така и учителите вярват в нас.

Сега ние се учим да ходим. Боязливо се въздираме напред, стъпка след стъпка. Страх? Да, това е страх от падането.

Ще я има ли ръката на учителя, която да ни помогне в труден момент? Ще има ли топлина и ласка след преживяната болка? Ще можем ли ние самите да подадем ръка някому?

Ако всеки от нас стане истински човек, тогава ще има правото да иска доброта и обич от хората.

Скъпи приятели, създавайте обичта на хората към вас! И никога не се уморявайте — до последния пулс на сърцето, до последния дъх на живота!

Живее се само веднъж и трябва да живеем така, че да оставим след себе си диря!

Росица ДИМИТРОВА
абитуриентка от Икономическия техникум — Велико Търново

На сцената — танцовият състав при Великотърновския университет.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Когато любовта е голяма

В просторните класни стаи на училището в с. Разсоха се учат децата от първи до осми клас от селата Делница, Горна Хаджийска, Дебели рът и Равново. За тяхното обучение и възпитание се грижат дългогодишната директорка Дочка Кедикова и 8 учители. Трима от тях са задочници. Дошли като млади, нередовни учители, те са обикнали професията и са решили да ѝ останат верни.

Освен за възпитание и обучение на децата, много грижи се полагат и за тяхното здраве и правилно физическо развитие. Добре са обзаведени общественият и столът.

Всеки ден на децата се осигурява топла закуска. А храната е сравнително евтина, защото училището има помощно стопанство. В него с участието на учителския колектив и помощния персонал учениците отглеждат животни и зеленчуци.

Всеки влязъл в училището от пръв поглед забелязва изрядната хигиена, която се поддържа тук. Всичко говори за една опитна, грижовна ръка, ръка на човек, отдал целия си активен живот на учителската професия.

Мария МИНКОВА

цифрите за буквите

Какво е буквата без цифрата! Нищо! Една кръг на нула. Защото без цифрата не можем и бъл да кажем за величието на буквата.

Как ще кажеш например нещо за книгите в окръга, които са написани от букви, ако не си послужил с цифрите. Казваш: „В библиотеките на окръга има книги!“ Има, има, ама това нищо не ти говори. Затова извикваш на помощ цифрите и се получава нещо съвсем друго: „В окръга има 472 библиотеки с общ книжен фонд 3335 хиляди тома, които се четат от толкова и толкова хиляди читатели...“ Ето че отново трябва да си послужим с цифра. А цифрата е много голяма, защото в окръга се развива огромна културна дейност.

Това го доказват пак само цифрите:

● На територията на окръга работят 155 учебни заведения. От тях 3 са висши и 1 — полу-висше. Разкрити са 144 целодневни детски градини.

● ОП „Печатни произведения“ само през 1978 година е реализирал 6 684 000 лева стокооборот, от които 1 710 000 само за българска литература.

● В окръга излизат 15 вестника. Всекидневен се пасира над 150 000 броя централни, местни и чуждестранни вестници.

● През 1978 година в ДП „Д. Найденов“ и нейните 6 филиала са отпечатани 28 351 000 издателски коли и 4 018 000 вестници в приравнен тираж. През тази година предстои завършване на новата модерна полиграфическа база.

● В системата на ОУ „Кинематография“ работят 152 кина. Реализирани са 45 390 прожекции пред 4 675 000 зрители.

● През 1978 година колективът на ДМТ „К. Кисимов“ е реализирал 13 постановки, от които 8 премиерни. Изнесени са 279 спектакъла пред 160 000 зрители.

● Изградени са 5 общоисторически, 8 специални музея, 9 къщи-музеи, 2 художествени галерии и 47 музейни сбирки. Годишно те се посещават от над 1 150 000 посетители.

● В окръга работят 820 художествени самодейни колектива с над 21 000 самодейци. Успешно преминаха районните и окръжните прегледи от V републикански фестивал. На заключителния републикански преглед успешно се представиха 20 колектива...

Някой ще каже: „Е, стига сухи цифри, де!“ Сухи, сухи, но от тях намира една влага в очите, защото вече очите на всеки българин са широко отворени към необятния свят на знанието. Знание, ключът към което е БУКВАТА!

СТРЕЛА

Спомени прежни, спомени мили...

През зимата на 1923 г. чл. талишето в с. Разпоповци погледнаше писмата „Иванко“ от В. Друмев. Наред с учениците и служителите в нея взе маха участие и нашите занаятчици. По него време разпоповчаните Стефан Захариев имаше шивашка работилница в Елена със 7-8 работници и младежи. Негови съседяни. Сутрин те отиваха на работа в Елена, а вечер се връщаха.

На Захариев и работниците са възложени за изпълнение роли в готвеното театрално представление. Те усърдно учат ролите си, като използват пътуването между селото и града. По пътеката през Чуката се чува реплика от писмата, правят се жестикулации. Свободното им време е малко. В работилницата напрежението е голямо. Има доста поръчки, които за празниците трябва да се изпълняват.

На Стефан Захариев съобщават, че вечерта ще има репетиция в Разпоповци. Той приема съобщението безпроточно, макар че до късно ще трябва да работи, за да може в срок да изпълни поръките на клиентите си. За да не пострада съвсем работата му, вечерта той освобождава

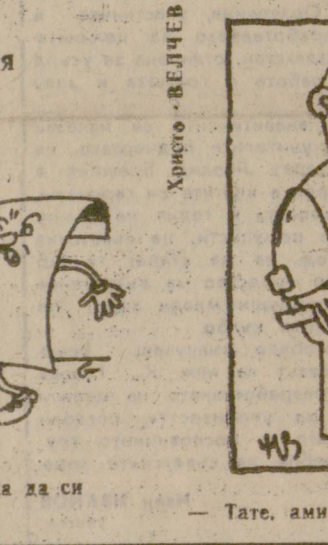
последователно работниците — най-напред тия, които имат първо действие и така на татък, като на всички нарежда да не се бавят по пътя и да станат причина за проваляне на репетицията. Последен той напуска работата, латваря работилницата и на време се явява в салона, за да репетира в ролята на отец Иван.

Той бе стар театрал и от ролята на барон Конфорт от „Борислав“ му остана името Барона, което се предаде и на синовете му.

Стоян МЕДНИКАРОВ

Бунтът на белия лист — иска да си остане чист

Тате, ами като си се учил, защо работиш?

Съботният тридесет и шестти кръг в Северната „Б“ РФГ донесе развързката — вече са ликвидирани и теоретическите възможности „Етър“ да бъде изместен от лидерската позиция. След победата 5:0 срещу „Раковски“ (голове на Панев в 5-та, Цингов в 10-та, Ненчев в 17-та минута от дузла и в 85-та, когато игра последен, при един рикшет на топката, и Божилов в 57-та минута) етърци увеличиха разликата пред следващия ги втори отбор на 7 точки. Велико Търново и окръгът имат отново своя представител в семейството на майсторите.

Студентите от Свищов не воюваха ценна победа като гости на „Волов“ — 1:0. Гол на Петков в 58-та минута и направиха важна крачка в стремежа си да овладеят втората позиция.

Горнооряховският „Локомотив“ се представи добре на стадиона в Михайловград, беше близо и до частичен успех (в 80-та мин. Ив. Василев вкара изравнителен гол), но прешки на Тодорован (2 Л) и Стоянов (10 Л) позволиха на домакините да вкарат два гола — чрез Гергов в 22-та и Алексков в 85-та минута — 2:1.

Червенознаменци се надояиха в Павликени над „Бдин“ след чудесен гол на Цекев в 17-та минута.

С висока стойност е победата на „Венбой“ в Елена над „Бенковски“ (Исперих) с 3:1 (голове на Митев в 23-та, Николов в 38-та и Гиздев в 42-та и за гостите — гол на Паноров в 49-та минута).

ПРАЗНИЧНА МАНИФЕСТАЦИЯ

Манифестацията на учещите се, културните институти и трудовите се от Велико Търново на 24 май ще започне точно в 8 часа. Официалната трибуна ще бъде построена пред Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“.

След преминаването пред трибуната колоната от учениците ще продължи до стадион „Найден“, където ще се проведе физическата композиция.

В „Б“ РФГ

„Етър“ — нов член на „А“ РФГ

Съботният тридесет и шестти кръг в Северната „Б“ РФГ донесе развързката — вече са ликвидирани и теоретическите възможности „Етър“ да бъде изместен от лидерската позиция. След победата 5:0 срещу „Раковски“ (голове на Панев в 5-та, Цингов в 10-та, Ненчев в 17-та минута от дузла и в 85-та, когато игра последен, при един рикшет на топката, и Божилов в 57-та минута) етърци увеличиха разликата пред следващия ги втори отбор на 7 точки. Велико Търново и окръгът имат отново своя представител в семейството на майсторите.

Студентите от Свищов не воюваха ценна победа като гости на „Волов“ — 1:0. Гол на Петков в 58-та минута и направиха важна крачка в стремежа си да овладеят втората позиция.

Горнооряховският „Локомотив“ се представи добре на стадиона в Михайловград, беше близо и до частичен успех (в 80-та мин. Ив. Василев вкара изравнителен гол), но прешки на Тодорован (2 Л) и Стоянов (10 Л) позволиха на домакините да вкарат два гола — чрез Гергов в 22-та и Алексков в 85-та минута — 2:1.

Червенознаменци се надояиха в Павликени над „Бдин“ след чудесен гол на Цекев в 17-та минута.

С висока стойност е победата на „Венбой“ в Елена над „Бенковски“ (Исперих) с 3:1 (голове на Митев в 23-та, Николов в 38-та и Гиздев в 42-та и за гостите — гол на Паноров в 49-та минута).

Александър ТОШЕВ
(По информация на П. Тодоров, И. Друмев, Ив. Кожухаров и И. Кирчев.)

Телевизия

ВТОРНИК — 22 МАЙ

10.00 По света и у нас, 10.30 и 17.10 За дет. градини, 10.50 — „Да загубиш и да намериш“ — чехословашки тв филм (4 еп.), 12.00 — Забавна програма: Пее Героника Фишер, 12.30 — Инф. дневник, 16.20 — В помощ на политическите занаяти: „Агресията в военни блокове“ — заплека на мира“ (17.40 — 3-я серия), 18.10 — „ПТА „Звезда“, 18.10 — Биология на морето“ — н. п. филм (11 еп.), 18.40 — „1300 и 35 от тях“, 19.40 — „Преди 35 години“, 20.50 — Сто минути на зрител: Адаптации и екранизации на студентите, 22.15 — Футбол: Аржентина — Холандия — дир. пр. от Бери.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

СРЯДА — 23 МАЙ

10.00 — По света и у нас, 10.30 и 17.10 За дет. градини, 10.50 — „Да загубиш и да намериш“ — чехословашки тв филм (4 еп.), 11.50 — Свири н. п. филм (11 еп.), 12.30 — Инф. дневник, 12.50 — В помощ на политическите занаяти: „Агресията в военни блокове“ — заплека на мира“ (17.40 — 3-я серия), 18.10 — „ПТА „Звезда“, 18.10 — Биология на морето“ — н. п. филм (11 еп.), 18.40 — „1300 и 35 от тях“, 19.40 — „Преди 35 години“, 20.50 — Сто минути на зрител: Адаптации и екранизации на студентите, 22.15 — Футбол: Аржентина — Холандия — дир. пр. от Бери.

ЧЕТВЪРТЪК — 24 МАЙ

10.00 — Директни репортажи от празничните манифестации в София, Пловдив, Варна и Русе, 11.30 — Концерт на въздушната и институтите по изкуствата, 12.15 — Разговор с акад. Емил Георгиев, 12.25 — „Словеса“ — поетичен рецитал из старобългарската литература, 13.00 — Образите на Кирил и Методий в Чехословакия“, 13.40 — Рецитал на н. п. Катя Захирева по стихове на Ив. Вазов, 14.00 — Камерен концерт, 14.25 — Интервю с н. п. Христос Каравазов, 14.35 — „Старите даскалки“ — Пее Наджа Караджова, проф. Гюзелев, 15.15 — Документален филм за стария Пловдив, 15.40 — Разговор с н. п. Асен Василев за първата Манифестация на буквите, 16.10 — „Семейство“ — тв козела по Иван Петров, 16.45 — Очерк за н. п. Светлин Русев, 17.15 — На дъно из балета „Раймонда“ от Гаузон в изпълнение на н. п. Кирило и Ив. Панов, 17.40 — Случки от живота на наши възрожденци, 17.50 — „Песента на празника“ — детска тв поезия, 18.55 — „Родна реч омайна“, 19.20 — поетичен рецитал, 19.30 — Разговор с художничката Кирило на Гошева, 19.30 — „Истиннолюб път гонен отсякъл“ — филмов очерк за П. Р. Славейков, 20.30 — Трижестено откриване: Софийските музиканти седни: Празнична увертюра от Вес. Стоянов — дир. пр. от зала „България“, 21.00 — Войната на тарар „жити“ — бъл. тв филм (1 част), 22.00 — „Мисията на българската тв икона“ — док. филм.

СЪОБЩЕНИЕ

Следващият брой на вестника ще излезе на 26 май — събота.

ИНДЕКС 21301

Под перото на студента Ваньо Тодоров

ИЗПИТ

Студентът Иван Иванов изпи два коняка преди изпита и влезе в залата, където изпитваше професор Иван Петров.

— А-а, ще ме изпитват двама професори!... — помисли си Иванов, защото професор Петров му се видя двоен.

Иван Иванов си изтегли един билет, но му се видяха два. По първия нищо не знаеше и по втория нищо не каза.

В студентската му книжка се появи двойна оценка — двойка.

Всичко в този ден за студента Иван Иванов беше двойно: два коняка, двама професори, два изпитни билета.

Само двойката му беше една.

ИСТОРИЧЕСКА МИНИАТЮРА

Костов е добър историк. От всяка история излиза с чест.

Първо имаше една история между него и Мария, но била за я приключи.

После се случи история между него и Елена, но се опрала.

Сега Костов излиза с чест от друга история — с Петя. Добър историк е Костов.

Капризи на перото

● Между старшите и младшите научни сътрудници той беше среден научен сътрудник.

● Много пъти и въпросителните пораждаха удивителни!

Николай БОЯДЖИЕВ

● Какво е видюва книга, та че създателят и я обрича на заточение в складовите?

● Най-скъпата книга в книжарницата е усмивката на продавачката.

Славейко ЧАМУРЛИЙСКИ

Между двамата ученици:

— Чу, че учителката повикала баща ти да му се оплаче от поведението ти. Какво стана?

— Нищо. Днес ти повика майка ми, за да се оплаче от държавното на баща ми.

Танци с кран

На прегледа на художествената самодейност са явява младежки танцов състав, съставен от старци, понеже младежите в селото не се хващат на това хоро.

— Всичко готово ли е? — пита развълнувано художественият ръководител, преди да се вдигне завесата.

— Готово е! — отговаря един от танцьорите. — Само че кранът го няма!...

— Кран? Какъв кран?

— Ами като клекем да ни види та...

Страданията на буквите

Дариха ни някога двамата братя със азбука чудна, азбука-злато! Писмо да си имаме наше, родно — със Аз, Буки, Веди да пишем свободно. Грамотни сме всичките ние, безспорно, затова пишем така неуморно — най-много, знае се, писма служебни. (Дето са някога и непогребни!) Но тъй да е само! Така безпощадно натикваме буквите в думи досадни: „бачка“, „жълпачка“, „кофи“ и „гроги“, „хахо“ и „бунгур“, и какви ли не други думи жаргонни — „модерни“ и нови. (Добре, че буквите нямат пишещи!) Но най-безсърдечно ний ги третираме, когато някой клеветник скришом донос без подпис — вдъхновен! — нише...

Тодор ТОДОРОВ

Епиграми

МЕЖДУ ЛИТЕРАТОРИ

— Прочетох новата ти книга. Нищо май не е достига!...

— Вярно. Как на мен се случи баш този мъничък тираж!

ПО СВОЯ ПЪТ

Крочи той във родната наука със девиз „На слака!“

ПРЕМИНАВАНЕ НА ПО-ЛЕКА РАБОТА

Пред живота се стъписа и... прописа.

Тодор КЛИМЕНТОВ

САМОУДАВНИК

Нагази Данчо в синия поток и викна:

— SOS! Потоп!...

Радослав БУМОВ

НА ХАЙТОВ

Висне над Природата угроза, ауспихите бълват дим и дали „бодливата ти роза“ няма ний да умъртвим.

инж. Делчо АРНАУДОВ

Защо са малко талантите

Поклонниците наобиколия таланта.

— Вие пеете превъзходно! — похвали го първият и му запуши устата.

— Рисувате изумително! — усмихна се вторият и му за върза ръцете.

— Танцувате като фея! — възкликна третият и му за върза краката.

— Невероятен поглед! — изуми се четвъртият и му за върза очите.

След това поклонниците си отидоха.

Георги КУШВАЛИЕВ

За вас, студенти!

Към 2000 година непосредствено до университета във Велико Търново ще бъде открит павилион на РЕП. Желателите да си купят „Студентска трибуна“, „Народна младеж“, „Спорт“, „Наука и труд“ и други отсега да се бират дребни стотинки.

Съобщава:

В. ЛЮТОВ

ПРИЯТНА ВЕСТ

Носител на първа награда за малка сатирична скулптура на международното биенале „Габрово-79“ е нашият скулптор Христо СТОЙЧЕВ.

ЧЕСТИТО!

Христо СТОЙЧЕВ

ПРИЯТНА ВЕСТ

Носител на първа награда за малка сатирична скулптура на международното биенале „Габрово-79“ е нашият скулптор Христо СТОЙЧЕВ.

ЧЕСТИТО!

Изпитана система на обучение

ИНТИМНО

(Подражание на млада поетеса)

Когато идва нощ, навън като коза сред сините дървета самотата ми изгрява — лавандулов цвят във късната агония на залеза. И сякаш някой гласнапир! ми стърже мозъчните клетки. А всъщност — в моята обител не съм дочула гръмките ти стъпки и хризантемите умират подобно аспарагуси. Като козел да бе дошъл, с рога разбил оградата желязна, въртопите на чувствата изпил, кълбото разметшил на яловы съмнения... Щастлива съм, че въздухът съдържа кислород!

Марин КРУСЕВ

Шкурка за дърво

П. ЕТЪР

БАРАБАР „ЕТЪР“ С ОТЛИЧНИЦИТЕ

Др. учител този ми взел буквата!...

НИКОЛАЙ ЦОНЧЕВ

„КУЛТУРНИТЕ“ ОТ ПАРКА

С лалетата се оправихме! Сега чакаме да цъфнат ро зите!...

П. ЕТЪР

БАРАБАР „ЕТЪР“ С ОТЛИЧНИЦИТЕ

Др. учител този ми взел буквата!...

НИКОЛАЙ ЦОНЧЕВ

„КУЛТУРНИТЕ“ ОТ ПАРКА

С лалетата се оправихме! Сега чакаме да цъфнат ро зите!...